

tede sig, medens det andet Thing hævdede den modsatte Betragtning. Altsaa, denne nøiagtige Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde har i Virkeligheden fundet Sted. Jeg skal indrømme det ærede Medlem, at der, efter hans Betragtning af Forholdene, ikke for ham kunde være tilstrækkelig Grund til at vedtage Nedlæggelse af Kallundborg Amtstue, men jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at der for mig har været tilstrækkelig Grund til at foreslaa den nedlagt. Forholdene ved denne Amtstue med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedlæggelse ere nøiagtig de samme som ved de tre Amtstuer, som Rigsdagen har vedtaget skulde nedlægges, og det, der i Virkeligheden har været at undersøge for mig, var, om der var særlige Forhold ved denne Amtstue, der kunde foranledige mig til at foreslaa en anden Fremgangsmaade ved den end ved de tre Amtstuer, som Rigsdagen efter Regjeringens Forslag har vedtaget skulde nedlægges. Saadanne særlige Forhold ere ikke tilstede for Kallundborg Amtstues Vedkommende, og jeg vil endog sige, at de Betænklichkeiten, der kunne gøres gjældende mod Nedlæggelse af Amtstuer og Sammenfyndning og Ophobning af Forretninger paa den tilbageblivende Amtstue, nødvendigvis have maattet være endnu større med Hensyn til en af de allerede nedlagte Amtstuer, idet de samlede Amtstueforretninger der ere blevene større, end de vilde blive her for Holbæk Amtstues Vedkommende. Det er selvfølgelig Nedlæggelsen af Ringkjøbing Amtstue, hvortil jeg figter. Ved Nedlæggelsen af denne Amtstue er der tilveiebragt en Amtstue af et saa stort Omfang som ingen anden af de ordinære Amtstuer her i Landet. Jeg siger, de ordinære Amtstuer, thi de Amtstuer, som tillige ere Godskontorer og have Skovkasjerforretninger i stort Omfang, ere jo udenfor Reglen. Jeg maa altsaa fastholde, at der for mig har været fuldkommen tilstrækkelig Grund til at foreslaa Nedlæggelsen af Kallundborg Amtstue, og at det er, forekommer det mig, et fuldkommen gyldigt Motiv for mig, at der ikke er særlig Grund til at opretholde Kallundborg Amtstue, sammenlignet med de allerede nedlagte Amtstuer. Skulde der nu træffes en anden Bestemmelse om Kallundborg Amtstue, saa maatte det være, fordi Lovgivningsmagten i det Hele nu var kommen til en anden Anskuelse om det Hensigtsmæssige i at nedlægge Amtstuer, end den, der har faaet sit Udtryk i Lovene af 8de Januar 1872 og 11te Marts 1874, men jeg har i alt Fald ikke hidtil haft nogen Grund til at antage, at en saadan forandret Anskuelse i Virkeligheden er traengt igjennem i Rigsdagens to Afdelinger. Jeg behøver neppe paany at minde om den store Strid, som Hævdelsen af Kronborg Amtstue har foranlediget, men for denne Amtstues Vedkommende ere Forholdene jo i Virkeligheden ganske anderledes, end de ere for Kallundborg Amtstues

Vedkommende. Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Nielsen) gjorde gjældende, at der efter hans Mening maatte være særlige Grunde til at nedlægge en Amtstue, og at man ikke kunde holde sig til, at der ikke var særlige Grunde til at opretholde den. Ja, dersom det ærede Medlem havde gjort den Anskuelse gjældende, da Spørgsmaalet første Gang forelaa i 1872 om Anvendelsen af § 5 i Loven af 1870, saa havde det været fuldstændigt rigtigt, men efter at den lovgivende Magt to Gange efter den Tid har givet § 5 i Loven af 1870 den Anvendelse, at, hvor ikke særlige Grunde talte derfor, burde Amtstuen nedlægges, saa tror jeg, at det er en rigtigere Betragtning af Forholdet, som jeg har gjort gjældende i Bemærkningerne til Lovforlaget, at der maatte særlige Grunde til, for at Regjeringen ikke skulde foreslaa en Amtstue nedlagt, saadanne særlige Grunde f. Ex., som Regjeringen har gjort gjældende med Hensyn til Kronborg Amtstue. At Rigsdagen i alt Fald ikke i sin Helhed er kommen til en anden Betragtning af Forholdet om det Unskelige i at nedlægge Amtstuer, derom foreligger der jo et Vidnesbyrd her nu i dette Dieblit, idet dette Lovforslag jo er vedtaget i Rigsdagens anden Afdeling. Jeg veed ikke, om de Udtalelser, der fremkom fra de to ærede Medlemmer, som nu have yttret sig om Loven eller rettere sagt imod den, skulle være at forstaa saaledes, at de ville foreslaa denne Lov negtet Overgang til anden Behandling, thi i saa Tilfælde vil jeg dog meget indstændig anmode det ærede Thing om ikke at følge denne Anvisning. Det forekommer mig, at der kun kunde være Tale om at opretholde Kallundborg Amtstue, hvor man var kommen til en ganske anden Betragtning af hele dette Forhold om Nedlæggelsen af Amtstuer end den, der har faaet sit bestemte Udtryk i de ogsaa af dette Thing tiltraadte Lovforslag om Nedlæggelsen af de andre Amtstuer, og at der altsaa nødvendigvis maatte gaa forud for en fra Forlaget afvigende Beslutning en meget nøiagtig og omhyggelig Undersøgelse af Spørgsmaalet. Jeg skal endnu kun gjøre den Bemærkning til det ærede første kongevalgte Medlem, at jeg tror, at, naar han vil undersøge de finansielle Besparelser, der ere stete i de to andre Tilfælde, saa vil Forholdet ikke komme til at stille sig meget gunstigere ved Nedlæggelsen af de tre tidligere Amtstuer, navnlig ikke ved de to af dem, end i det her foreliggende Tilfælde.

André: Jeg for mit Vedkommende misfjender ikke og har ingenlunde misfjendt de ganske særlige Grunde, der maatte bevæge den høitærede Finantsminister til at forelægge nærværende Lovforslag. Efter den Maade, paa hvilken Spørgsmaalet med Hensyn til Kronborg Amtstue har været behandlet af Rigsdagen, vilde der vistnok have maattet være ganske særlige Grunde for Finantsministeren, hvis han skulde have umflaaet